

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 103

гр. Пловдив, 15.03.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Емил Люб. Митев
А.ия К. Роглева

като разгледа докладваното от Георги В. Чамбов Въззивно частно търговско
дело № 20235001000165 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 613а, ал. 3 във връзка с чл. 729 от Търговския
закон.

Образувано е по частна жалба от Н** против определение № 260101 от
15.07.2022 г., постановено по т. д. № 67 по описа за 2011 г. на Окръжен съд
Хасково, с което е:

- оставено без уважение подаденото от Н** възражение с вх. №
261272/26.05.2022 г. против изготвена от постоянен синдик на „ТК М.“АД /в
несъстоятелност/ - адвокат П. П. частична сметка за разпределение на сумата
4 440 000 лв., която е съставена по реда на чл. 721, ал. 2 ТЗ и е обявена по
партидата на дружеството № ***** в ТРРЮЛНЦ .

- одобрена изготвена от постоянен синдик на „ТК М.“АД /в
несъстоятелност/ адвокат П. П. частична сметка за разпределение на сумата 4
440 000 лв., която е съставена по реда на чл. 721, ал. 2 ТЗ и е обявена по
партидата на дружеството № ***** в ТРРЮЛНЦ.

Частният жалбоподател чрез процесуалния си представител е изразил
становище, че обжалваното определение е незаконосъобразно, тъй като
противоречи на материалния закон. В подкрепа на жалбата се поддържат доводи,
че доколкото предмет на учредената в полза на ипотекарния кредитор ипотека е
единствено недвижимия имот, но не и построените в този имот сгради и
съоръжения, единствено стойността от извършената от синдика продажба на този
имот следва да се разпредели на този кредитор по реда на чл. 722, ал.1 т.1 ТЗ.
Съответно, получената цена от продажбата на останалите сгради и съоръжения,
които не били предмет на ипотека, следвало да се определят за удовлетворяване
на хирографарните кредитори от следващите редове по чл. 722, ал.1 ТЗ. Искането
е да се отмени обжалваното определение и да се постанови друго, с което да се
уважи възражението на Н** с вх. № 261272/26.05.2022 г., като се постанови
сумата от 2 065 164 лева от получената от продаданите активи сума от 4 400 000

лева да бъде определена за удовлетворяване на хирографарните кредитори от следващите след първия редове по чл. 722, ал.1 ТЗ.

По частната жалба е постъпил отговор от кредитора „Н. Л. Б. д.д., Л., с който се изразява становище, че жалбата е недопустима като депозирана след срока по чл. 728 във вр. с чл.727 ТЗ, евентуално – че същата е неоснователна, поради което се иска същата да се остави без разглеждане, а ако се разгледа по същество, обжалваното определение да се потвърди.

Постъпил е и отговор на частната жалба от „Б.“ АД, с който е изразено становище, че жалбата е основателна и следва да се уважи.

В същия смисъл е и отговорът на частната жалба от „А.“ АД. С отговора се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалваното от Н** определение на Окръжен съд Хасково и е изразено становище че определението следва да се отмени.

Пловдивският апелативен съд, след преценка на изложените в частната жалба и отговора оплаквания и възражения, приема за установено следното:

Частната жалба е депозирана от легитимирана страна, срещу съдебен акт, за който е предвидено изрично обжалване пред апелативен съд. Жалбата е подадена в предвидения в чл. 275, ал.1 ГПК вр. с чл. 613а ТЗ срок. Определението е обявено в ТР към АВ по партидата на „ТК "М.“ АД /в несъстоятелност/ на 20.07.2022 г., а според пощенското клеймо, частната жалба е подадена по пощата на 27.07.2023 г. Следователно, частната жалба е редовна и допустима, но разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Основният спорен въпрос е дали постъпила при осребряването сума от продажбата на целия недвижим имот, включващ дворно място и построените в него 18 броя стопански и административни сгради и съоръжения трябва да се разпреди за удовлетворяване на вземане по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

Отговорът е положителен.

Безспорно установено е, че за обезпечаване на вземанията по отпуснат кредит на „М.“ ООД, „ТК М.“ АД е учредила договорна ипотека с нот. акт № ***, Т. **, нот. д. № ***/**** г. на нотариус Р. С., в полза на кредитора Б. "З. - И." АД, чийто краен правоприемник е Н. Л. Б. д.д. В т. 2.1 от договорната ипотека ипотекираният имот е описан подробно съобразно с кадастралния му статут към онзи момент – поземлен имот № **** с площ 56.636 дка, четвърта категория, находящ се в местността „Г. к.“ по плана за земеразделяне на с. К., Х. област, с конкретно описани граници – съседни имоти, като в нотариалния акт изрично е отбелязано, че ипотеката се учредява върху описания имот „ведно с всички построени в имота съоръжения и сгради“.

Безспорна е идентичността на ипотекирания имот с този, предмет на извършената по проведения по реда на чл. 718 ТЗ от синдика търг продажба на обособена част от активи от масата на несъстоятелността на „ТК М.“ АД /в несъстоятелност/. В нотариалния акт за извършената покупко-продажба № ** т. * рег. № ***, дело № **/**** г. на нотариус № *** Р. С., с район на действие Д. съдебен район, ипотекираният поземлен имот в т.ч. и сградите в него, са описани съобразно идентификатор, местоположение и граници по кадастралната карта и кадастрален регистър на с. К., област Х., определени

със Заповед за одобрение на КККР № **_**_***/***** г. на Изпълнителен директор на АГКК. Обстоятелството, че в договора за покупко-продажба на този актив на „ТК М.“ АД, съществуващите сгради и съоръжения са описани със самостоятелни идентификатори и приложения съобразно с нова кадастрална карта и регистър не води до извод, че тези обекти не са били предмет на договорната ипотека.

В зависимост от постигнатото между страните, за обезпечение на свой или на чужд дълг, собственикът може да ипотекира само земята, само построеното върху нея, или земята ведно с изградените вече постройки, в това число и сградите, които се очаква да бъдат построени. В конкретния случай, страните по договорната ипотека изрично са уговорили в договора за учредяването ѝ, че ипотеката е учредена върху земята ведно с всички построени в имота съоръжения и сгради, като ипотекираният недвижим имот е описан с достатъчно индивидуализиращи белези според действащия към онзи момент план за земеразделяне. След като в договора за учредяване на ипотека земята е посочена с достатъчно индивидуализиращи я като поземлен имот белези и е уговорено ипотеката да се разпростира и върху построеното, е налице пълна идентичност на ипотекирания имот, включващ приращенията – сгради и съоръжения като негови неразделни части, с продадения като обособена част имот от масата на несъстоятелността на „ТК М.“ АД.

Освен това, ипотекираното имущество – поземленият имот ведно с всички построени в имота съоръжения и сгради е вписан в списъка на приетите вземания на кредиторите на „ТК М.“ АД /в несъстоятелност/ като обезпечение на кредитора „И. Б. А. Б.“ ЕАД /с предишни наименования „НЛБ Б. С.“ АД и „С. П. Б.В./, който с договор за цесия е прехвърлил вземанията си на „Н. Л. Б. д.д“ АД в пълен обем, включително и с обезпеченията.

Списъкът на приетите вземания не може да бъде променян нито от синдика при изготвяне на сметката за разпределение, нито от съда – при нейното одобряване. От тълкуването на разпоредбата на чл. 686, ал. 1, т. 1 ТЗ, се извежда, че обезпеченията са структурен елемент от правната идентификация на вземането и наличността им се преценява от синдика към момента на приемане на вземането и съответно от съда – при одобряване на списъка на приетите от синдика вземания.

След като списъкът на приетите от синдика вземания е бил одобрен в процедурата по чл. 692 ТЗ, изменянето му, чрез промяна на правната характеристика на едно или повече вземания, може да стане само по исков ред, при условията на чл. 694 ТЗ. Въпросът е материалноправен, затова не може да бъде решаван инцидентно нито от синдика, нито от съда, при одобряване на сметката за разпределение. Щом изпълнението е започнато и вземанията са правно идентифицирани с характеристиките им по чл. 686, ал. 1, т. 1 ТЗ, без впоследствие да е постановявана промяна по реда на чл. 694 ТЗ, тогава липсата на друга уредена в закона възможност означава, че до приключване на производството по несъстоятелност, всяко вземане, което е било включено в одобрения от съда списък на приетите от синдика вземания, е – на осн. чл. 618 ТЗ и по арг. от чл. 46, ал. 2 ЗНА, във вр. с чл. 628а, ал. 1, изр. 2-ро ТЗ – материално непроменяемо.

Изводът е, че при изготвяне на сметката за разпределение, синдикът е

бил длъжен да подреди вземанията в реда им по чл. 722, ал. 1 ТЗ, съобразно точната им правна характеристика, оповестена в публично обявление и одобрен от съда по несъстоятелността списък на приетите вземания и да разпредели получените от осребряване на обезпеченото имущество суми в така утвърдената поредност.

Заключението е, че обжалваното определение на окръжния съд е законосъобразен отговор на подаденото от кредитора Н** възражение по чл. 728 ТЗ и на осн. чл. 278, ал. 4, във вр. с чл. 271, ал. 1 ГПК, ще следва да се потвърди.

В съответствие Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 260101 от 15.07.2022 г., постановено по т. д. № 67 по описа за 2011 г. на Окръжен съд Хасково.

Определението да се впише в книгата по 634в. ТЗ.

Заверен препис от определението да се изпрати на АВ, ТРРЮЛНЦ, за вписването му по партидата на дружеството „ТК М.“ АД /в несъстоятелност/, ЕИК *****.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____